

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 11 (1766)

В. Търново, четвъртък, 24 януари 1963 г.

Цена 2 стотинки

И през суровите зимни дни на своя пост

ГОТОВНОСТ НА АВТОТРАНСПОРТНИТЕ РАБОТНИЦИ

Обръщението на Централния комитет на БКП към работниците от мините и транспорта накарало ръководството на Окръжното предприятие за автомобилни транспорт да вземе мерки за осигуряване на редовно движение на колите. Вчера в управлението на ДАП в Горна Оряховица се събраха на съвещание ръководителите на всички клонове. Д. Николов, началник на търговска експлоатация, разясни задачите, поставени в Обръщението на Централния комитет. След това се обсъдиха мерките, които трябва да се вземат веднага, за

да се осигури непрекъснат редовен автотранспорт. На съвещанието се отчете, че автотранспортните работници, въпреки тежката зима, са готови да осигурят движението по график на всички пътнически коли и да извозят всички товари, които им бъдат възложени от различните товародатели.

Ръководството на ДАП апелира към Окръжното пътно управление да осигури постоянно разчистване на междуградските и междуселските пътища, което е главно условие за редовен автотранспорт.

По-смело към специализация и концентрация на селскостопанското производство

В Отчета на Централния комитет на Партията пред Осмия конгрес се отдели специално място на въпросите за специализацията и концентрацията на селскостопанското производство. Другарят Тодор Живков посочва, че специализацията и концентрацията на селскостопанското производство е обективна закономерност в развитието и разместването на производителните сили в социалистическото селско стопанство и, че започнатата работа в това направление трябва в основни линии да завърши до 1965 година. С особена острота тази задача стои за разрешаване пред таква окръжия като нашата с много интензивни култури, със силно развито зеленчукопроизводство, лозарство, пилеярство и животновъдство.

На въпросите за специализацията и концентрацията на селското стопанство не е отделено досега нужното внимание. В редица кооперативни стопанства продължава неправилната практика всички култури да се разпределят между селата и бригадите. Особено много се раздробяват по бригади и звена площите на зеленчуковите градини, доматите, зелените и червените пипер и други зеленчуци. Дори и такива култури, като царевичната захарното зехто и слънчогледа, които заемат големи площи, поради неправилно вътрешно кооперативно планиране и разполагане по бригади, се раздробяват на много участъци. В ТКЗС Самоходене 6150 дка царевична е разположена на 24 отделни участъка по 256 дка, а в ТКЗС — Драгомирово 3300 дка захарно цвекло на 34 участъка по 97 декара. Такива недостатъци се допускат и в ТКЗС Бяла черква, Върбовка и други.

Раздробеността на културите на малки участъци довежда до ниска производителност на труда на машините и кооператорите, пречи да се усъвършенства и внедрява технически прогрес, да се снижава себестойността на продукцията. Наличието на много култури в бригадите усложнява ръководството отчетността на разхода на труд и материални средства, плечи на партийното и стопан-

ското ръководство да съсредоточава вниманието си към основните въпроси на производството.

Недостатъчно е направено в окръжията за специализация и уедряване на животновъдните ферми. В почти всички ТКЗС се развиват четирите вида ферми, разположени по съставни села. Това състояние на разпокъсаност на животновъдните ферми във всички ТКЗС и по съставните села, наследено още преди обединяването, е сериозна пречка за по-нататъшното развитие на животновъдството. Без специализация и обединяване на фермите не могат да се решат успешно въпросите за механизация на производствените процеси, за ефективно използване на капиталовложенията, увеличаване производителността на труда и за намаляване на себестойността на продукцията.

Досегашните резултати от уедряване и специализация на фермите в някои кооперативни стопанства в окръжията показват висок икономически ефект. В резултат от уедряване на краверфермата ТКЗС Морана успя да механизира доенето, внасянето на фуража в оборите, събирането и извозването на оборския тор. Това доведе до увеличаване на производството на торта на груга с 50 на сто. Докато преди внедряването на механизацията един кравер е обслужвал 18 крави, сега се грижи за 27 крави.

След обединяване на свинейното стопанство на свинско месо в ТКЗС Обединение рязко се намали. Докато през 1959 г. един килограм свинско месо е струвал за стопанството 0.99 лв., то през 1962 г. свиневъдът Георги Александров произведе 106 тона свинско месо със себестойност 0.32 лева на килограм.

С разполагането на плана за селското стопанство през 1963 година се направиха първите стъпки в окръжията за съсредоточаване на някои култури като зеленчуците, поливната царевична, памука, ментата и животновъдството в отделни кооперативни стопанства. Сега, с подготовката на производствените

Ръководството на Железопътно управление — Г. Оряховица, както и всички транспортни работници от района извършиха немалка предварителна работа за движението на влаковете по график при зимни условия.

Последните студове и снегованията красноречиво показват, че тази предварителна работа е била незадоволителна. Особено слабо място се оказало Локомотивното депо — Г. Оряховица с началник Димитър Гандуров. Извършваните ремонти на локомотивите са некачествени. Къде другаде може да се търси причината за закъснение на влак 202 на 4 януари от 28 минути поради счупване на паралелна пързалка на локомотива между гарите Мътица и Коларовград? Изключено е тази повреда да е по технически причини по път. Следствие на лошокачествен ремонт на локомотив 03.03 бе избита контролна пробка и машинистът бе принуден да изгаси локомотива си. Поради същата причина често пъти се случва да се отменят редица влакове. Пресен е случаят на

В студените зимни дни звеното Васил Вълков във Вироботния полигон — Г. Оряховица продължава да работи по заснежени полигон. То изработва сложни елементи, необходими за селскостопански сгради. Изпълнява трудовата норма 125 на сто и дава само качествена работа.

Снимка: Ив. Воденичаров

18 срещу 19 януари. Влак 276 се отмени от гара Горна Оряховица поради лошокачествен ремонт на локомотив 15.145.

В последните няколко дни графикът за движението на бързите и пътническите влакове се разстрои. „Какво да се прави! Има снегования!“ — такива са най-честите оправдания на транспортните работници. Това е вярно. Но има и други много важни слабости, които трябва да се отстранят веднага. Една от тези слабости е, че във вагоноремизорските пунктове все още продължават да се допускат неизправности в паропроводните тръби и фридомановите ръкави на вагоните. Има случаи на закъснения на бързи и пътнически влакове поради ненавременно отопление на вагоните. На 17 срещу 18 януари влак 402-А закъсня от гара Бяла по тази причина.

Друга слабост за лошото движение на влаковете е, че

диспечерите от Железопътно управление — Г. Оряховица понякога допускат лоша регулровка на влаковете, не взискат настойчиво да се изпълняват техните нареждания по гарите. Така например, на 17 януари влаковият диспечер Петко Николов от „пункт“ Г. Оряховица — Каспичан е пусал влак 274 без нормално време. Това е станало причина да закъснее 10 минути влак 21 в гара Асеново.

С голям интерес транспортните работници посрещнаха и обсъдиха Обръщението на Централния комитет на БКП и бележат конкретни мероприятия, за да не допускат и най-малки нарушения на графика за движението на влаковете. Поучавайки се от допуснатите слабости, въпреки студове и снегованията, горнооряховските железничари застават на своя пост още по-зорки

П. КАРАЛИЕВ

САМООТВЕРЖЕН ТРУД НА МЕХАНИЗАТОРИ

Дебел сняг е затрупал стопанския двор на с. Димча. Затурнено е снабдяването на животните с фуражи. Снегът е навалнял толкова много, че почти е невъзможно да се придвижи човек до купите със слама и сено, до листниците.

В този тежък момент на помощ се отзоваха механизаторите Иван Кестаров, Иван Иванов, Иван Стойков и Венко Кнор. Работят денонощно. Със своите верижни машини, на които са прикачени снегорини те разчистват стопанския двор и улици. Освен това те прокараха пътята до местността „Пещерата“, където зимуват младите юнци, осигуряват фуражи за животните и извършват още много други услуги на стопанството.

ВЪГЛИЩАТА НЯМА ДА СТИНАТ

Топлоелектрическата централа на ДЗЗ — Г. Оряховица от рано осигури достатъчен запас от материали и гориво. Последните дни са много студени. Въглищата замръзват дори в железните бункери. Но както работниците от въглеподаването, така и от котелния цех проявяват голямо мъжество. С помощта на поставените дежурни те не допускат нито едно колебание в работата на съоръженията.

В момента обаче запаст от въглища е на изчерпване. Има за около 10—12 дена. Нови въглища почти не пристигат. Ако не се вземат мерки навреме, има опасност в началото на февруари централата да спре, а с това и потокът от електрическа енергия.

Г. Грънчаров от Общественията редакция на в. „Борба“ — Г. Оряховица

Хората са доволни от помощта на механизаторите, които в най-студеното време проявиха самоотвержен труд и героизъм.

Я. Йорданов от Общественията редакция на в. „Борба“ във Върбовка

Истински героизъм и самоотверженост проявиха през тези тежки зимни дни механизаторите Иван Димитров Пъневски и Борис Гавраилов Кериков от ТКЗС с. Ресен. През цялата нощ на 23 януари те не спяха от своята машина. На сутринта всички улици на селото, стопанските двори на кооператива и посетата за Самоходене, Дичин и Никоп бяха почистени. Движението на хора и автомобили е възстановено. Нормализирана е работата и в животновъдните ферми.

Браво механизатори!

Г. Мундов

Г. Грънчаров от Общественията редакция на в. „Борба“ — Г. Оряховица

СТУДЪТ НЕ СПИРА РАБОТЛИВИТЕ

какво да се поучат един друг звената и бригадите на Долооряховския кооператив. Затова беше организирана и школа за челина опит по зеленчукопроизводство. В школата участвуват всички бригадири и звеноводи, както и някои кооператори. Досега в две сбирки е проучен опитът на бри. „Ата на Георги Петров по изглеждането на шипковата това звено имаше най-добро изпълняване на парниковото отделение. Без план то отледа тиквички, дини и средно-ранно зеле, като зелето беше засадено край водите и ивиците земя непознати досега. Само от зелето в касата на стопанството влязоха 4300 лева. Добри пари взе бригадата и от парников патладжик, също непознат. Сега всички звена ще последват Димовото звено. Има

то на земята. Дебел сняг е покрил сега земята, а от няколко дена зима и голям студ, но нито ден не се спират долооряховските кооператори. Само в зеленчуковата еридин на работата излизат по 30—40 души, които почистват парниците от сняг, плетат розгози, извозват оборския тор за топочилите.

Вече са оплетени 2000 розгози и са заредени към 800 рамки с разсад за шипки, ранно зеле, домати, краставици. Звеното на Димо Хаджидеви дори пикира 200 рамки с краставици. Това звено е ремонтирало близо 1500 парникови рамки. Пикиран разсад с краставици има и звеното на Иван Тодоров.

И приятно, и радостно е да чуеш, че от Нова година до края нито ден не са отсъствали Венета Гогова, Пенка

своите постижения и да обучат своите другари от селските. Те обещава да участват още по-активно в обществено-политическия живот, да дават първокачествена продукция, да поддържат в образцов вид машините и работните си места и да служат за пример.

Досега са дадени над 200 лични и 15 бригадни обещания. Сключени са 75 лични и 8 бригадни договора за съвременно. Обсъждането на обещанията е в пълния си разгар.

Смяната на Петър Събев със секционен майстор Цанка Янкова и профпреседател Ганка Минчева първи предадоха сменното си обещание за изпълнение и преизпълнение на плана за 1963 г.

Др. Велев

Въодушеви от решенията на Осмия конгрес на БКП за усъвършенстване на развитието на страната ни, колективът на топлоелектрическата централа при Държавни захарни заводи в Горна Оряховица прие обещание за преизпълнение задачите поставени в годишния производствен план.

Работниците обещава да завършат качествено ремонта на съоръженията в централата за 30 дни преди определен срок и да направят икономия от употребата на стари вместо нови материали на стойност 2000 лева.

Планът за добив на електрическа енергия те се задължи да изпълняват до 30 юни 100 на сто, а от 1 юли до края на годината да го преизпълняват с 2 на сто. Енергийните работници в Захарни заводи обещава да намалят себестойността на произведената пара и електрическа енергия с 3 процента и да се направят икономии от горивни материали и електроенергия за собствени нужди.

А. Патлов

СТЯГАТ СЕ ЗА СЕИТБА

Зима е, но и през тези дни се трудят кооператорите от с. Обединение. Звената за комплексна механизация към тракторните бригади се заеха с почистването на семената за пролетните култури. От няколко дни новата семечестанна машина ритмично потрива и по волята на хората отделя най-добрите семена за посев.

Упорито надива студа и бригадният механик Богдан Иванов, и звеноводът Евтим Христов, Рачо Ганев, Йордан Георгиев, Стефан Кунев, Христо Колев, Стано Атанасов и други.

Това звено е дало дума семената за пролетните култури да бъдат почистени в срок и качествено.

И. Караналиев от Общественията редакция на в. „Борба“ в с. Обединение

П. Панчев

Младешката бригада с ръководител Димитър Дончев от емаловия участък в ДИП „Металургия“ — Горна Оряховица бързо усвоява новото производство. До сега детайлите за готворски лещи са изпращани в Троян за емалиране. В най-скоро време младият колектив ще задоволява напълно нуждите на предприятието.

НА СНИМКАТА: Началникът на участъка показва на работниците какви дефекти се получават при емалирането и как се отстраняват.

Ив. Воденичаров

БЛАГОДАРНОСТТА НА ХОРАТА

Тържествено бе отпразнуван Денят на родилната помощ във всички краища на окръга.

В салона на читалището във Виноград на обед имаше народна трапеза. После се изписа кръшния хор. До късно не стиха веселието — ни пише Георги Узунов.

Жените — производственички при пиварската кооперация „Съзнание“ — Горна Оряховица поздравиха многодетните майки — кооператорки — пише М. Тодорова.

Хубаво е преминал празникът в с. Овча могила, в кв. „Асенов“ в 89-а отечественофронтанска организация и Окръжния съвет на профсъюзите във В. Търново и др.

Навсякъде населението изказва благодарността си за лекарите и акушерките, за глжките, които те полагат за здравето на народа.

ИЛ. ПЕТРОВ

Трудолюбива и упорита е комсомолката Руска Илчева — криволича на децата на крак във Вибробетонния полигон — Г. Оряховица. Това е единствената жена при полигона, която не се уплаши от студа, а продължава да работи по засажане полигон.

Снимка: Ив. Воденичаров

ВРЪЗКАТА НА УЧИЛИЩЕТО С ЖИВОТА — основната задача на народното ни образование, намери в последните години най-различни форми. Едни я виждат в производственото обучение на учениците от X и XI клас на политехническите училища, други — в производствената практика на учениците от техникумите и специалните училища, трети — в богатото наследяване на учебния материал с примери, задачи и предмети от самия живот и производството. Тя е и в практиката на начинаещите студенти по предприятия и обекти. Тези случаи не изчерпват безбройните възможности за връзка на училището с живота.

Преди около два месеца в бригадата за комунистически труд „Д. Димитрова“ в цеха за дъждобрани към Градския промкомбинат във В. Търново се роди благородна идея. „Искаме да се свържем с учениците, да следим за техния живот, да стимулираме учебния им труд“, — споделиха

работниците с приятеля на бригадата — учителката. Размениха се мисли. Идеята получи конкретна насока: да се установи връзка между децата от Дома за девойки „Д. Димитрова“, които учат във II и III курсове на Промисленото училище по облекло, и производствениците от бригадата.

Скоро тази инициатива се обвдди от педагогическия колектив. Възпитателите я подкрепиха. Споделиха я с девойките. Идеята стана решение. Подготви се проект за договор за взаимноотношение и я т между производственици и ученици.

Първата среща стана в производствения цех. Сред работниците дойдоха всички, 19-те девойки от II и III курс, заедно с възпитателите и директорката. Договора прочете Стефка Русева — член на звеното на девойките от дома и

секретар на ученическия комитет на училището. Особено вълнение предизвика оня пункт, в който се казва: „Учениците ежедневно отчитат пред бригадата получените през деня оценки, а бригадата периодически отчита пред девойките своето производство“. Някои лица се смрачават: „Та нима не стига отговорност пред класа, пред класния ръководител, пред групата в дома, пред възпитателя, пред директора, та още и пред бригадата?“

Дружарката Тотка Трендафилова — ръководителка на бригадата в изказването си по договора наблегна именно на този пункт — на взаимното

отчитане на резултатите от работата. Изказаха си и други. Девойките повече мълчат. Завърши деловата част на срещата. Последваха непринудени разговори. Работничките похвалиха своите гости. Учениците разгледаха цеха. Сърдечна бе размяната между новите приятели.

По улица „Маршардска“ оживено се движат група девойки със зачервени бузи — от есенния хлад. Между тях са и учителките.

— Ох, другарко, вие сте измислили това за борбата с девойките, — обръща се Милена към директорката.

— Не момичета, инициативата е само на бригадата. Що се отнася до борбата с девойките — нали нямате нищо против?

Една подир друга всички коментират, закават се за борбата за повече знания. Разговорът затихва, за да се поеме още по-бурно горе сред другарките в дома.

И започва отчитането на успеха. „Днес трябва да отчитем две девойки, — тревожи се Милена, — по специални чертене — на Надето и Митка.“

Всяка вечер Милена носи тетрадката с отразените оценки през деня на съседката по дом — производственичката др. Дилева.

Девойките са персонално разпределени между производствениците, връзката става още по-ясна. Всяка работничка освен за цялата група ще следи и ще се интересува за своята ученичка.

Последва втора среща. Цялата бригада ни е в гости в дома. Посрещаме ги в салона. Развеждаме ги навсякъде. Има какво да им покажем. Това е един прекрасен кът в нашия град, който малцина познават. Нашият дом е класиран на първо място в IV Национален преглед на учебно-

възпитателните заведения. И работничките го хващат. Отново сме в салона около масите. Прочитат се две по две имената на работничките и учениците. Стават девет в очакване да срещнат погледите си. Девойките поремняват, работничките се засмиват и протъят приятелски ръце. И ето — нова е връзката, а сякаш отдавна е била.

Когато сутрин листчето с получените предния ден оценки отиде в бригадата започва вълнение. „Моята Христина е получила слаб по електротехника, но тя ще я поправи“. „А моята Митка поправи двойката по специални чертене“. „Панка пак има пет по литература“ и т. н. Девойките, предсещащи тези вълнения в бригадата, напрегат усилията за учебен труд. Така се редят седмични. Взаимноотношенията ни се разнообразяват. Бригадата уми за нашата томола 15 дъждобрана. Много е интересно с нашите нови приятели.

В навечерието на Нова година работничките дойдоха пак на гости в дома. Това бе особено вълнуваща среща. Те водеха със себе си Ядво Мраз. Край елхата се създаде изключително сърдечна атмосфера. Размениха се подаръци.

Краят на I-ви срок е дошъл. Резултатът ни е вече известен. Браво, момичета! Съществува тези девойки, които миналата година в края на първия срок донесоха 12 слаби бележки на дома, сега завършват без двойки и успехът им е по-висок.

Да, израсли са! Това ние следим през течение на целия първи срок. Изискват учителите, изисква нашият педагогически колектив, изисква целият другарски колектив. Безспорно, е обаче, стимулиращото въздействие на нашите приятели от производството.

Затова от сърце ви благодарим, наши истински приятели!

Ш. СИРАКОВА
учителка — приятел на бригадата

ПОВЕЧЕ ГРИЖИ ЗА РАСТЕЖА НА НОВИТЕ ХОРА

ТРУДНО Е да се изрази с думи величието и разнообразието на задачите, които решава сега, след Осмия конгрес на Партията, нашият народ, за претворяване в живо дело на грандиозната 20-годишна програма за строителството на социалистична и комунистична у нас. Това е съдбата на младото поколение, неговото призвание, неговото днес и утре.

Комунистическото възпитание включва възпитанието на характера, волята и чувствата. Това е единен процес с най-разнообразни страни — политическо, трудово, нравствено, естетическо, атеистично, физическо възпитание.

Трудът, учението и спортът — тези три страни в живота на младежта, съчетани с грижата за изграждане на здрав комунистически мироглед, съставляват главното съдържание на дейността на комсомолските организации.

Ръководейки се от речта на др. Тодор Живков, произнесена на IX конгрес на Комсомола, окръжната комсомолска организация стана действителен организатор на трудов поход за увеличаване богатствата на Родина. В центъра на огромната дейност по комунистическо възпитание, в борбата с капиталистическите отживелици ние поставихме трудовото възпитание на младежта. В създадената творческа обстановка се родиха ценни трудови инициативи на нашите комсомолски дружества и младежки бригади.

Най-хубава проява на трудова младеж си остава движението за комунистически труд, което издигна девиза: „Да се учим да работим и живеем по комунистически!“ То най-правилно спомогна за възпитанието на младежта в любов и уважение към труда, като първа жизнена необходимост, спомогна за създаването на човека от новото комунистическо общество.

В окръжната организация са изградени 280 младежки производствени бригади с 6100 участници. От включените 228 бригади с 4500 участници в движението за комунистически труд 31 бригади с 388 участници вече с чест носят това високо звание. В тях с всеки изминат ден се раждат нови, интересни творчески инициативи, спомогат за правилно насочване, както на производствена работа, така и на възпитателната работа. Бригадите на Денчо Денев и Надежда Обрешкова от Държавни захарни заводи — Горна Оряховица, на Васил Братанов, Иван Борисов и Иван Русков от ДИП „В. Мавриков“ — В. Търново първи се заеха да приложат опита на ленинградските комсомолци за повишаване производителността на труда, чрез максимално използване на наличната техника и подобряване организацията на труда. По-късно тяхната инициатива се поде и от младите работници в ДМЗ „Червена звезда“ — с. Дебелец, ДИП „Металургия“ и ж. п. възел — Г. Оряховица, ДИП

„Вагранка“ — Павликени, ДКК „Република“ — Свищов и др. В резултат на всичко това през 1962 г. 229 младежки бригади изпълниха предсрочно годишните си производствени планове. Ценна помощ оказаха и младите рационализатори, които внесоха 145 рационализаторски предложения за 250 000 лева.

Само младият рационализатор Георги Йорданов от ДИП „Христо Козлев“ — Павликени внеси рационализаторско предложение с икономически ефект 40 000 лева.

Младите текстилци от ДИП „В. Мавриков“ — В. Търново направиха икономии от преизпълнение на плана за качество и в рамките на 25 786 лева при обществено 5000 лева. За подобряване работата по качеството спомогнаха много и изградените младежки контролни постове към всяка група. През настоящата година този хубав опит трябва да се подеме от всички комсомолски дружества и организации, да се разпросторни и въведи в предприятия и младежките бригади.

Заедно с хубавите производствени успехи бригадите за комунистически труд създават добри условия за повишаване образованието на младежта. Днес повече от 2835 млади работници заедно с труда овладяват и науката.

В организираната техническа учебна година за работничката младеж се учат много младежи и девойки. Чрез комплекс „Млад механизатор“ комсомолците получават определен

минимум технически знания.

Направеното обаче е недостатъчно. Комсомолските комитети трябва да се заемат с разпъване на кръжоците, курсовете и другите форми за повишаване на квалификацията, за техническата подготовка на младежта. Трябва да се подобри работата с младите специалисти от промишлеността и селското стопанство.

В движението за комунистически труд намират отражение всички страни от идейно-възпитателната работа на комсомолските дружества и организации. Тук трудът и учението се допълват от културни развлечения, от разнообразни младежки прояви. Животът на всеки младеж и девойка следва да бъде разнообразен, богат, наситен с впечатления, за да бъде трудът им още по-производителен.

Комсомолските организации, младежките бригади са длъжни да знаят как и къде техните членове прекарват своето свободно време, с какво се занимават. Има редица младежки бригади, които организират съдържателен и разнообразен живот. Организират се колективни чувствания на рождени дни, посещения на млади семейства, за новородени деца, на филми, театър и екскурзии.

Организират се танцови състави, певчески групи и различни други мероприятия. Не малка помощ във възпитателната работа оказват и различните дейтели на литературата, изкуството, живописата — творческата интелигенция, като приятели на бригадите за комунистически труд. Редица бригади поддържат връзки с пионерските отряди и дружини, помагат им в учебната и трудовата дейност.

В живота на десетки младежки бригади ръководно начало става принципът „Човек за човека е приятел, другар и брат“. Най-голямото морално удовлетворение за тях е да помагат при нужда на другарите си. За пример в това отношение може да бъде посочена бригадата на Владо Гатев от Стройрайона — гр. Свищов. Комсомолецът Иван Драганов — член на бригадата е признан в редовите на казармата, но бригадата му помага да си построи жилище, в което се настанява неговата майка. Безспорно грижите на своите другари, с които е делил трудности и радости, Иван никога няма да забрави.

Но все още броят на такива бригади е малък. Не навсякъде кипи богат и разнообразен живот, с който цялостно да се въздейства за възпитанието на младежта. Някъде членове на бригадите за комунистически труд не се различават от другите бригади, невключени в движението. Понякога сред тях младежи дори се срещат лоши прояви — пиянство, лъжа, кражба, побойство. При тези случаи младежките организации трябва да възстават, да се борят, да бъдат бездушни от своите редове.

Във възпитателната работа съществува все още формализъм. Не сме се научили да виждаме отделния човек, да работим с всеки младеж и девойка. Най-голямо зло си остава ограждането на ръководствата с много книжнина, разговори за плановете, мероприятията, задачите. Често изхожден пункт за оценка в комсомолската работа е процентът и плътят. А хората? Какви са техните мисли, желания, чувства, характер? Към тези въпроси ние се обръщаме само, когато стане известно провинението на отделния човек. Все още се до-

пуска равнодушие и невнимание към младия човек, отблъскване от колектива, от добрите младежи.

Най-главното в работата на Комсомола е било и си остава вниманието към всеки човек, умелното търпеливо и настойчиво да се въздейства, да се учи всеки. Не бива да отстъпваме, да се предаваме, да се уморяваме, трябва да се борим за човека.

Заедно с комсомолските дружества и организации огромно въздействие за комунистическото възпитание на младежта оказват семейството, художествената литература, театърът, изкуството, социалистическият печат.

Нужно е да помислят комсомолските комитети дали всякога достатъчно и разумно се използват всички възможности за почивка, за културен отдих от младежта.

Н. ЦОНЕВ
първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС

ПО-ИНТЕРЕСЕН И ЗАБАВЕН МЛАДЕЖКИ ЖИВОТ

КАК ДА НАПРАВИМ по-интересен, по-забавен живота на нашите младежи? Този въпрос е занимавал и занимава дружествения комитет на Комсомола в ДИП „В. Левски“ — В. Търново.

Повече от комсомолците и комсомолките са семейни с по едно или две деца, с много семейни задължения. Но какво показва първата среща с комсомолците от ТПК „Масив“ и ДИП „Балкан“? Малко бяха младежите от двете дружества, малко бяха и нашите комсомолци, които останаха на това мероприятие, но те запазиха хубави спомени и решиха последни. Много съветски и наши песни бяха изпътни, с вниманието младежите слушаха разказа на бившия бригадир в СССР Кирил Воденичаров.

На втората среща, организирана с група съветски комсомолци, посетили нашия град, не само че дойдоха всички комсомолци, но се стремеха да участвуват активно и в подготовката. Малко беше времето, но ентусиазъмът, обхванал младежите беше в замаяна на това голям. Един подготвяха подаръците, други подреждаха столовете, трети подготвяха художествена програма.

Срещата със съветските другари беше истински празник. Пяхме песни, разменихме си подаръци и адреси. Всеки комсомолец беше благодарен на Градския комитет на ДКМС за предоставената възможност да изживеем щастливи минути и да запазим още един хубав спомен от младежката дружба.

Но това не са единствените мероприятия.

Ще помним срещата с родителите на народната героиня Ганка Рашева, с комсомолците от ДИП „Ангел Кънчев“ — Трявна, посещенията ни с художествена програма в някои села.

В горещите летни дни, освен помощта към селското стопанство, ние организирахме и редовно излети до Капиновската река, езерото на с. Добри дял.

Много и разнообразни са формите на работа, които сме провеждали досега. Но да кажем: „Това е всичко, което можем“, ще срещнем.

Дружественият комитет ще продължи да работи за разнообразяване живота на комсо-

молците за създаване на интересен и забавен живот. Запланали сме екскурзия от Стара Загора, до социалистическия строеж на Азотно-торовия завод. Ще се организират срещи и излети за опознаване миналото на родния град заедно с курса от Педагогическия институт и пионерите от училище „П. Р. Славейков“, с които имаме установени дружески връзки. За честване годишнината от обесането на Васил Левски — патрона на предпри-

тието — се подготвя среща с курсанти от четвърта техническа рота за комунистически труд при ВВВУ „Васил Левски“.

Ние, младежите, които ще изграждаме и живеем при комунизма, трябва да разбираме, да обичаме музиката, живописа и литературата, всичко. Днес е дълг на младежката организация да запази любов в младежките сърца.

М. АВДЖИЕВА

НАШИЯТ КЛАС

ДЪЛГО СЕ КОЛЕБАХ дали да пиша „Нашият клас“. Ние сме просто другари. Добри и верни другари и в радост и в тъга. Когато излизаме на урок знаем, че 30 човека с вълнение те гледат и слушат, „стискат папци“, — както се казва. Всяка слаба бележка се посреща с дружна въздишка. Весели погледи съпровождат добрите оценки.

Но не само така пасивно реагираме ние на бележките. Всички се карат на този, който изложи класа, помагаме му, обясняваме неясните неща. Грижките и стремелите ни дадох добри резултати. Ние сме на второ място в гимназията по успех и нямаме нито едно намалено поведение или друго наказание.

Но да оставим тази страна от живота ни. Колко бурно протичат събитията! Всички вземат думата, спорят. А най-чудна беше Новата ни година. Имаше и един твърде млад „Дядо Мраз“, който раздаваше подаръците. Грамофонът не спираше и новогодишният валс носеше във въздуха радост, веселие. И нямаха край шегите, танците, смехът.

Имахме и шах-турнир — смесен, всеки срещу всеки. Впрочем, той още продължава и вече се очертават двамата крайни противници. Срещата ще бъде твърде интересна и напрегната. Кой ще стане първенец на класа? Този въпрос ние започнахме да си задаваме още в началото на турнира. Много радост ни донесе шахът. Доста увлечение и страст възникна. Всеки ден оставахме след часовете да играем и млатата Лея Веска никак не можеше да ни изгони от стаята. Почнаме да мете, вдигахме се облаци прах. Тогава отваряхме прозорците. Ставаше студено. Свивахме се в палтата и дървените фигурки отново се раздвигаха по шахматната дъска.

Най-хубаво е при нас в междучасието. В приятната, светла стая е почти целият клас. Всички говорят, смеят се. Някои археологически находки от ерата на кълвачите, без които, съгласете се, няма клас, са си запушили ушите с ръце и ровят нос в запечатаните в учебника.

Група момичета до прозореца пеят нова песен, а в съседния ъгъл западали последователи на танците разучават нови стъпки. Пред дъската спорове — за какво ли не. Тя е място не само за научни дискусии.

Може би ви е направило впечатление, че не разказвам за отрицателните ни страни. Но за тях не е приятно да се говори. А истинна е, че ги няма.

Кой сме ние? — Просто един чудесен, хубав, весел клас.

Мария БОЙЧЕВА
ученичка от X „а“ клас при III-та политехническа гимназия — Велико Търново

ПРИЯТЕЛИ НА ПИОНЕРИТЕ

С МАЛКИТЕ ЧЕРВЕНОВУЗИ и приказливи гости свикнаха вече всички работници на ДМЗ „Червена звезда“. Пионерите от дружината в с. Дебелец са често край струговете и машините в цеховете на Завода.

Нашата отмяна, — често казват по-старите работници, като гледат как все по-сигурно боравят пионерите с машините.

В Завода провеждат практически занятия двата пионерски кръжока — по шлосерство и по стругарство. Комсомолците Иван Петровски и Тодор Панчев се оказаха добри учители и добри другари. От неукрепналите детски ръце се вижда ясно вече, че ще се изкажат същни стругари и шлосерни — истинска отмяна, която след няколко години ще се влее в трудовите сили на Завода.

Но Иван и Тодор не са сами. Приятелите и учители на пионерите са всички комсомолци в Завода. Още в началото на тази учебна година заводският комитет издиря онези младежи и девойки, които обичат да работят с деца, и ги изпрати с определени комсомолски поръчения при тях като пионерски ръководители. Иван и Тодор поеха кръжоците. Христина Йоча учи децата на баскетбол, инж. Иван Константинов и Продан Игнатов подготвят над 20 момчета и момичета за бъдещи волейболисти, а други шест

комсомолци ръководят по един отряд.

Елена Драганова — електроженската от цеха за транспортни ленти — трудно може да каже кое обича повече — електрожена или своите пионери-четвъртокласници. С електрожена в ръце тя осем часа заварява стоманените тела на машини. Облвива се цялата с роки огнени струйки, а спре ли, усмихва се по детски със сините си очи и припраща, бързо тича към училище. Там я чакат те — децата. И същите тези ръце, които държат електрожена започват да галят нежно паланиците, показват как се шият рокли за кукли, защото отрядът е решил да ги подари на детската градина, поправят шейните, когато се случат на пързалката, помагат във всичко. Малките са горди с нея. Тяхната другарка не е каква да е, а електроженската, която изпълнява нормите си 150 на сто.

Но същото се гордеят и пионерите от отрядите на Иван Панайотов и Дамиян Апостолов, които са стругари в цеха за транспортни ленти, пионерите на Радка Енчева — младата фрезистка — Дамиян изведнаж обикнаха, — говорят другите младежи. — Той умее да подхваща децата. Организира им такъв поход — с разузнавачи с вътни знаци! От тогава, каквото каже, всичко става.

Ангел Петков е ръководител на VII клас. Скоро пионерите му ще свалят червените връзки, а неговите другари от Завода ще гла-

суват за встъпването на всеки един в редовете на Комсомола. Ангел работи много — разяснява устава, историята на младежкото революционно движение, помага на всеки пионер да срещне готов и радостен този важен момент от живота си.

Вълкана Кънева — чертожничка в Завода — е весело, живо момиче. Тя беше първата, която от все сърце заговори да се отиде сред пионерите. Сега ръководи отряд. За неговия живот тя може да разказва много и много — и за вечерта на хумора, и за специалния радиочас посветен на Георги Димитров, и за похода до Вонеща вода. Вълкана е готова винаги да сподели с другите пионерски ръководители, винаги да мисли за нещо ново, интересно, разнообразно за децата.

Секретарят на заводския комитет — Ив. Григоров познава пионерите и също е техен приятел. С немирника Николай от VI клас той говори по мъжки и се разбиха. Сега двамата учат математика, а Григоров казва усмихнат:

— Сигурен съм, че ще оправя двойката.

Това са те приятелите на пионерите, Елена Вълкана, Ангел, Иван, секретарят на Комсомола, стругари, чертожнички, инженер — младежите са най-близки на пионерите. Така че е и утре, когато комсомолците станат комунисти а пионерите дойдат на тяхно място, като млади и ентусиазирани работници в Завода.

Бл. ЙОРДАНОВА

Тайната на успехите

Птицевъдка съм в ТКЗС — Бяла черка от 3 ноември 1961 година. Птиците, при които постъпих не бяха носачки, а ярки. Те бяха до брѐ подобрани и предстоеше да ги подготвим за носачки. Какво направихме?

По указание на зоотехника и бригадир ние повишавахме постепенно храната до сто грама на птица. Гледяхме да спазим съотношението една трета от храната да бъде зърно и две трети смески. Зърното давахме вечер, за да им държи сецот, а смеската им давахме три пъти дневно. Давахме и минерални добавки по указание на зоотехника. Минималната година беше осекден концентриран фужак. Но ни бяха доставени нестандартни картофи, които варехме в казани и ги смесвахме в меката храна един път дневно. Птиците ги приемаха с охота. Старяхме се бъдещите носачки да бъдат спокойни, хранехме ги в определен час. При самото хранене излизаше от различни страни, за да не се натрупват и блъскат птиците. Всяка сутрин следим

коя от ярките не се хранят и всички които са отърпели, отделяме настрана. По този начин предпазваме стадото от заболяване, а върху болните насочваме нашите грижи за лечение.

Поддържаме добра хигиена, като всяка заран почистваме. Трябва да кажа, че нашите помещения са застлани със сгурбетон и лесно се почистват с гребла и метли. Ярките пронесоха на шест месеца. Тогава започнахме да джоджирате храната, като давахме десет дни редовно и починаха един ден. В такъв ден, когато нямаше мая, понижението на нисковостта се чувствуваше.

Продължихме да храним носачките с джоджир концентриран фужак 110 грама (в него 30 грама зърно и 70 грама смески). Когато не сме били осигурени с фуражи ние смески от цеха, правехме си в нашето стопанство. Когато няма зърно, яйценосеното също спада.

В допълнение на тази основна храна даваме люцерна, една част от която рязана. През зимата давахме цвекло на воля.

През пролетта се явяват много квачки, които не дават яйца, ядат храната, заемат гнездата и пречат на носачките. Ние ги отделяме и ги поставяме в отделен пилчарник като ги храним много усилено. Освен това във водата за пиене слагаме сода бикарбонат 5 процента.

След двадесето число на месеца ние прочистваме стадото, като махаме птици, които не са носачки. По този начин отстраняваме лешите носачки. Всички манипулации (инжектиране или ловене за продаване) правим през нощта, за да не безпокоим стадото. Забелязали сме, че ако вършим това през деня, птиците се безпокоят и яйценосеното спада, като няколко дни не може да се нормализира. При дъжд, кал и вятър птиците не пускаме навън, защото намалява яйценосеното, а се изцапват и яйцата. Яйцата събираме три до четири пъти дневно. Това зависи от нисковостта.

Работата ни през деня протича така: сутрин в 4 часа светва лампи. По този начин удължаваме деня — носачките стават рано, ядат от автохранилките, които са заредени със зърно и смески. Рано снасят и яйцата си, а след обяд имат достатъчно време да се нахранят и си починат. В 6 часа храним с меката храна, след това почистваме, зареждаме с цвекло, събираме яйца и в 11.30 часа храним пак с меката храна, събираме яйца. В 15.30 часа храним с джоджирена храна.

През зимния сезон вкарваме пресен оборски тор в дворчетата на птиците, от който те къпят и същевременно седят на топло. В помещениата ние имаме пепелни вани с дървесна пепел и ДДТ.

В такава работа при план 375 000 яйца до бихме 535 000, което прави по 159.5 яйца от носачка, при план 150. Резултатът е насърчителен и радващ. През тази година няма да слезем по-долу.

ПЕНКА ВЛАДИМИРОВА
птицевъдка в ТКЗС „Бачо Киро“ — Бяла черка

БРИГАДА „ХРИСТО БОТЕВ“

В един октомврийски ден на 1962 г. на тържествено събрание в общарската ТПК „Освобождение“ — Г. Оряховица се учредява бригадата за комунистически труд „Христо Ботев“ с бригадир Петър Филипов.

Всички, които надникне в живота на тази бригада, ще се увери, че тя е достойна да носи това звание.

Високото изпълнение на трудовите норми, 191 на сто за 1962 г., не е единственият показател, с който могат да се похвалят христовотевци. Разнообразната продукция, която те произвеждат — чанти, раници, еднодневки и други е винаги висококачествена. Колективът на бригадата „Христо Ботев“ води и съдружен другарски живот.

Повечето от участниците в

Выпростъ за пълноценното хранене на животните и особено на высокопродуктивните и подраствателите, е жизнено важно. Той придобива все по-голямо значение с повишаването на продуктивността на селскостопанските животни и с предвиденото в близките години значително увеличаване на производството на царевично зърно и силан, които са с ярко изразен белтъчен дефицит. Липсата на белтък във фуража води до еднообразно хранене на животните. За да се излезе от това положение и по-скоро да се ликвидира с белтъчния глад в областта на животновъдството, необходимо е, наред с царевицата, да се разширяват и площите на високодобивните бобови култури, като граха, соята, баклата, люцерната и др. Правилно ще бъде тези култури да се засяват на поливни площи, за да се увеличи двойно и тройно тяхното производство.

Зърното на едногодишните бобови култури е богато на белтъчини. В това отношение на първо място се нарежда фуражната соя. Нейните зърна съдържат 38-41 на сто белтък и 17-21 на сто мазнина. Полученото кюспе след преработката на соята за масло е още по-богато на белтък. Зърната на фуражния грах съдържат до 30 и повече процента смисляеми белтъчни вещества. Зелената маса на соята и граха също са богати на белтък. В килограм зелена маса от соя се съдържа 25-27 г белтък, а при граха — от 15 до 20 г.

Поради голямото значение на тези култури като източници на белтъчини площите им напоследък ежегодно се увеличават. Преди няколко години бяха внесени у нас чуждестранни сортове фуражна соя за изпитване и разпространение. Много кооперативни и държавни земеделски стопанства засяха фуражна соя за зърно, а също и в смеси с царевича — за зелена храна и силан. Отглеждането на соята за зърно и зелена маса при поливни условия се оказва напълно изгодно. Получиха се добиви от 150-200 и повече килограми, което се равнява на 41-45 кг смисляем белтък на декар. Разшириха се площите и с фуражен грах, който дава също така не лоши добиви от декар — по 150-180 кг зърно и до 3-4 тона зелена маса. В зърното на фуражния грах белтъчините достигат, както споменахме, до

30 на сто. Освен зърното, особено богати на белтъчни вещества са и сламата, и плевата на граха. Около 35 на сто белтъчини съдържа зърното на фуражната бакла, от която също могат да се получат по над 4 тона зелена маса или над 200 кг зърно от декар. Не бива да се забравя още, че соята, грахът и баклата, като бобови култури, обогатяват значително почвата с азот и са отлични предшественици за пшеницата и другите житни култури.

Комплексната опитна станция в Павликени има богат опит по отглеждането на соята. Тя може да се каже, е пионер в тази област у нас. Тук са създадени и първите български сортове соя № 1, № 2, № 502 и № 519. Някои от тях по добив се нареждат между най-продуктивните американски фуражни сортове. Резултатите от досегашните опити показваха, че соята, отглеждана при поливни условия и правилна агротехника, е високодобивна и стопански изгодна култура. Засети като редовен посев през април, сортовете Адамс, Комет, Чипеа и др. дадоха в станцията до 277 кг максимален добив на зърно от декар, а от Шелби — 246, сортът Павликени — 502 даде 226 кг и т. н. Високи добиви се получиха от Адамс, Шелби и Кларк и на зелена маса, оскосена в момент на наляване на зърното в най-долните чушки на растенията.

Характерно за американските фуражни сортове соя е това, че имат по-дълъг вегетационен период (към 140-150 дни) и достигат на височина до 120-130 см. Отличават се с добре облистеното си стъбло, което има големи и широки листа. Въобще, тези сортове дават богата вегетативна маса, която е незаменима храна за животните.

Соята може да се засява както самостоятелно, така и в смеси с царевича, суданка, захарна метла и др. С цел да се проучи възможността и ефективността от следжътено засяване на фуражни смеси от соя и суданка и соя с царевича за силан, през лятото на 1961 и 1962 г. в полето на Опитната станция — Павликени, върху наторено с минерални торове стърнище от есенни житни, засяхме при поливни условия горните смеси. През 1962 г. поради голямото засушаване, ливничното стърнище беше предварително влагозаредено, след което се извърши изсяването. Семената от двете култури смесвахме предварително и засяхме заедно. Смеските засяхме на 17 юли. Посевът поникна и се разви много добре. През вегетативния период полямата гравитачно 4 пъти. Приблизително извършихме в началото на изметляването на суданката (11. IX.) и в млечната зрялост на царевичата (19. XI). След окосването суданката даде още един откос с височина 70-80 см, който прибрахме на 23. X. След втория откос суданката отново подрасте, но беше годна само за паха.

През 1962 г. смеската соя и суданка даде 5085 кг зелена маса, общо от двете коситби, а

соево-царевицната смеска — 5500 кг — съдържащи 1200 кърмички единици и 99 кг смисляем белтък от декар. От чистата царевича, засята редом със смеската, беше получен през 1962 г. добив от 5600 кг силанна маса. Тя съдържа обаче едва 67 кг смисляем белтък. Това показва колко по-богат на белтък ще бъде силанът от соево-царевицна смеска, в сравнение със силанка, получен от чиста царевича.

Бобовите фуражни култури, засети в чисто състояние или като смеси, са сигурни източници за подобряване белтъчното съдържание на нашите фуражи. За да се увеличи и повестни продукцията от животновъдството, ръководствата на кооперативните стопанства трябва да увеличат площите на тези фуражни култури, а също така и добивите от тях. Колкото по-скоро разширим площта на зърно-бобовите култури, толкова по-бързо ще разрешим и белтъчния фуражен проблем.

ХРИСТО ИЛИЧЕВ
научен сътрудник при Комплексната опитна станция в гр. Павликени

Качествен ремонт

Зеното с ръководител Иван Стефанов започна ремонта на генератор № 2.

Снимка: Н. Качаков

Тази година пред персонала на електротехническия цех в ТЕЦ на Държавни захарни заводи — Г. Оряховица поставяне задачи са още по-големи и отговорни. Наред с осигуряването на нормална експлоатация на турбогенератор № 1, който продължава да произвежда електрическа енергия, едновременно се извършва и основен ремонт на спрени електросъоръжения.

Под лозунга „Качествено и ритмично“ бригадите на Иван Стефанов и Иван Костов започнаха ремонта с повишено настроение.

До 7 януари е завършен ремонтът на въздухоохладителите и възбудителната. Следващия

ден след предварителен инструктор под негово ръководство на др. Иван Стефанов с голямо внимание се пристъпи към отваряне на генератора. Прегледът е извършен много щателно и всички нередности са отстранени.

За първата половина на месеца планът за ремонта е изпълнен 65 на сто. Всички са уверени, че в края на месеца ще отчетем преизпълнение на плана. Същевременно контролните изпитания, които ще извърши електроработната група ще утвърдят високо качество на извършения ремонт.

ИНЖ. П. МЕЧКАРОВ
ръководител на ел. цеха

ТЕ СА НАСРЕЩА

Ентусиазираният колектив на ТПК „Масив“ в гр. В. Търново изпрати с чест старата година. Трудовият кипек през настоящата година не затихна и през тези студени януарски дни. Искате ли да почувствувате напрежението, достатъчно е да влезете при бригадата на Никола Ботев, която работи по обезпечаването на нови постройки и магазини.

В града се появява нови модерна магазини, които привличат със своята красива уредба. Но малцина знаят, че частича от себе си, от своето умение и майсторство са вложили ше-

стимата ентусиазъм от бригадата на Ботев.

На магазини обезпечени от тази бригада, се радват и трудещите се от селата Дебелец, Беляковец и Сашево. В момента усилено се работи по уредбата на магазините в блок „Байкал“.

Голяма чест за бригадата е, че й е възложено да работи по цялостното обезпечаване на Висшия педагогически институт в гр. В. Търново.

Малко говорят хората от бригадата за своя труд, за своите постижения. Но затова пък вместо тях ясно говорят цифрите. От началото на годината нормите на бригадата се изпълняват 160 на сто.

Д. Атанасов

Вестникът помага

В брой 3 на вестника от 5 януари тази година изнесоме че проект, сметен документално на строителните обекти в Горнооряховския строителен район не се изработват на време.

По повод на това от отдел „Строителство“ при Окръжния народен съвет изнесоме писмо, в което между другото ни пишат: „Взети са мерки за изготвянето на проектно-сметните документи на обектите, които ще се изпълняват през тази година“.

в-к „БОРБА“

стр. 3 бр. 11 от 24. I. 1963 г.

С нови обещания

Преди няколко дни в секциите и бригадите на ДИП „В. Левски“ — В. Търново се проведоха събрания, на които работничките и работничките приеха нови обещания.

В секция „Кече“ работничките оживено обсъдиха всеки показател, перемяха възможностите, предлагаха мероприятия. Накрая твърдо решиха: да реализират икономии от основни и спомогателни материали на обща стойност 8431 лв., да изпълнят плана за първо качество 99.8 на сто, а трудовите норми — над планираните с 2 на сто. Годишния план ще изпълнят 15 дни порано. Секцията поема задължението да продължи да работи по почивна на сивенци и по-широко ще се включи в движението на ловчанци.

Като хвърлим поглед върху обещанията и на другите сек-

ции, ще видим, че и те не отстъпват по смелост и дръзновение. Плетачките ще изплетат хиляди бареи и други артикули над плана.

Комсомолците от бригада „Ганка Рашева“ наред с високо качество и преизпълнение на плана ще провеждат разнообразна културно-масова работа. Пред този показател те са поставили думата „най-добра“.

Не останаха назад и служителите от администрацията. Най-хубавото от тяхното обещание е, че ще подпомагат бригадите, воюващи за звание: „Бригада за комунистически труд“.

Колективът на ДИП „В. Левски“ неведнъж е показвал, че между думите и делата му разлика няма. Така ще бъде и тази година.

М. Бонева

Стефка Иванова е една от четните работнички в самоточачната фабрика „В. Коларов“ — В. Търново. При качествената продукция тя редовно преизпълнява трудовата си норма. С готовност Стефка предава богатия си опит на своите другарки. Наред с производствената си работа тя обучава сега и 12 чачки от бригадата на Иванка Христова.

Снимка: Ин. Воденичаров

Десетият конгрес на нашата партия отново осветли революционната същност и значение на борбите, които ние водим за структурни реформи. Той отново потвърди и задълбочи разботката на поставения на Осмия и на Деветия конгрес въпрос. По-специално беше подчертана необходимостта да се ориентира и насочи всяка работническа и демократическа борба не само в направление, което води до коренно демократично и антимонистично обновяване, но също така и в перспективата за основно социалистическо преобразование на всички икономически, социални и политически структури в страната. Без подобно социалистическо преобразование, се казва в одобрените на конгреса тезиси, не е възможно да се освободи обществото от мизерията, несправедливостта и експлоатацията, които са присъщи за капиталистическата система, не може да се освободи нашият народ от опасностите, с които капитализмът, поради своя характер постоянно заплашва свободата и мира.

Нашият конгрес потвърди и подчерта също така, че основен елемент на това, което ние наричаме италиански път към социализма, е признанието, че днес, при сегашните международни и национални условия, дори и при капиталистическия режим е възможно и необходимо да се стигне до ликвидиране на монополите и на тяхната политическа и икономическа власт. Ние казваме, че е възможно да се стигне до това, като постоянно се мобилизират и се организират в борбата работническите, народните и демократическите сили, не само по въпросите, които пряко ги интересуват, но и по всички въпроси, отнасящи се до построяването на нов демократически строй, до преобразуването на производствените отношения и до частично-собственическите порядки, до разширяване на възможностите за участие на работническата класа при решаване на всички важни въпроси на националния живот.

Тези са основните елементи на нашия „италиански път към социализъм“.

Ние считаме, че макар и да няма условия за една остра революционна криза, може и трябва да се води борба за успеш-

ния ход на работническата класа и на трудещите се напред по пътя към властта и към социална власт чрез редица завоевания от икономически и от политически характер, възникващи в една революционна перспектива, т. е. в перспективата за коренно преобразование на естеството на държавата и на производствените отношения.

Точно в тази борба истински вярната на марксизма-ленинизма комунистическа партия трябва да умее да открие вярната връзка между частичните завоевания и борбата за власт, между реформите и революцията, избягвайки от една страна опасността да бъде погълната (съзнателно или не) от капиталистическата система, и от друга, като не се задоволява само да вдига общи социалистически лозунги, които са лишени от всякаква възможност за осъществяване в съответната обстановка. Ленинското учение и опитът потвърждават, че не временните завоевания, не реформите са опасни, а е опасна липсата на една действителна, твърда и неотклонна масова борба за тяхното постигане. Като част от тази борба и временните завоевания и реформите са средство и начин за прогрес по пътя на социализма, когато се разглеждат не като моменти на застой, но се оценяват в перспектива, така както ние ги оценяваме — като момент и аспект на общата класова борба за социализъм.

Бихме казали, че нашият опит напълно потвърждава правилността и верността на нашия път. Борбата, която ние водим за структурни реформи, които между другото са тясно свързани с всяка борба за най-непосредствени интереси на трудещите се класи, благоприятствуваше за политическото оздравяване на масите, предизвика дълбоки противоречия сред ръководещите буржоазни групи, нанесе не малко поражения на властта на монополите. Точно тази антимонистическа борба трябва да бъде разширена и задълбочена с цел да се ограничи и намали властта, която едните монополи имат в икономическото и политическото ръководство на нацията. Чрез тази борба трябва да бъде разширен и укрепен съюзът между всички народни и

демократически сили, с цел те да получат възможност за участие и за все по-голямо влияние при вземане на решенията, които влияят и регулират националния живот.

Нима съмнение, че антимонистическата борба, която се води на широк фронт и която е насочена срещу устоите на монополистическата власт, ще се сблъска със съпротивата и яростната враждебност, преди всичко на монополите, а след това на всички подчинени на тях сили. Но това ще представлява само доказателство за задълбочаването и за разширяването на революционната борба, стимул да се изведе борбата на още по-висок етап. Точно това преплитане между борбите за непосредствени завоевания и борбите за структурни реформи, за все по-голямата власт на трудещите се класи, представлява в сегашния исторически етап основния характерен белег на революционното движение за социализъм.

Ние казваме, че по този демократически и относително мирен път можем да вървим в Италия напред към социализма. Но ние казваме също така: да не си правим илюзии! Не само защото не забравяме, че буржоазните реакционни групи винаги са готови да прибягнат към сила за да препречат пътя към политическите и социалния прогрес — както се казва в одобрените на нашия X конгрес тезиси, — но също така, доколкото той е относително мирен, това, което ние наричаме италиански път към социализъм, винаги ще зависи от редица непрекъснати остри класови борби, в които ще се хвърлят много усилия и ще бъдат направени много жертви от страна на масите, за да се изведе Италия на един нов път за да се завоюва постепенно властта и да се построи социализъм.

Ние много добре знаем а нашият X конгрес напомни за това, че национализациите, държавното участие в частните предприятия, одържавената индустрия, икономическото планиране, сами за себе си означават съвсем малко. Дори след национализацията на известен брой предприятия капитализмът запазва всички свои основни черти. Държавната собственост не е достатъчна, за да определи социалното съдържание на политиката на планиране. Ако участието на държавата се определя от силите на консерватизма, вместо от обновяващите и прогресивни сили, то винаги ще се стреми към ориентация в полза на интересите и на властта на едните монополи. Но нашият X конгрес подчерта, че прогресивно-

то значение на определени реформи и демократически институции не е един естествен, присъщ на тях белег, а това е резултат, който трябва да се постигне с борба.

Точно затова ние се борим за намеса на държавата във всички области на икономиката, която обаче да има за цел ограничаване правата на частната собственост, намаляване на експлоатацията, противодопоставяне и ограничаване властта на монополите. Подобен резултат може да бъде постигнат само с един разностранен и постоянен натиск на работническите и на трудещите се маси, с тяхното активно участие във всички организации и демократични институции. С една дума, нашият италиански път към социализма е път на постоянна борба на народа, който с активната си намеса във всички възможни области за действие се стреми конкретно да повлияе върху цялата обстановка и да насочи нейното развитие към социализма. В това се крие условното и гарианцията за неговото дълбоко революционно значение.

(Из италианския в. „Унита“ от 4 януари 1963 г.)

БОРБА Спорий. СПОРТ. Спорий

Бие ще участвувате ли?

Пред празника на скиора и планинря

Радостната вест бързо обходи старинния град В чест на 100-годишнината от рождението на Алеко Константинов, Окръжният съвет на профсъюзите, Градският комитет на Комсомола, физкультурното дружество „Етър“ и туристическото дружество „Трапезица“ организират на 27 януари голям празник на скиора и планинря! Този първи по рода си масов зимна проява вече се подготвят работници, служители, много ученици и военнослужащи. На ски-пистите в местността „Зеленка“ тренират най-разпалените приятели на ските. На групи отиват на зимен излет туристи от местното предприятие „Победа“, ССП „Комунален усуги“, Втора гимназия, Икономически техникум. Богата е спортната програма на празника. Той ще бъде тържествено открит в 10 часа на неделното утро. На всички листи край заслона ще стартират скиори и скиорки от всички възрастови групи.

В дисциплината „дълго бягане“ мъжете ще пробият 5 километра, жените и девойките — 3 километра, а пионерките по 2, съответно един километър.

С голям интерес се очаква и борбата в спускането. Състезателите ще преодолят 3 км (мъже и юноши), жените и девойките, пионерите и пионерките — по един километър.

Само два дни ни десят от зимния празник.

Младечи и девойки, трудейте се! На масов зимен излет в неделя!

из природата НАУКАТА и ТЕХНИКАТА

Керамзитобетон — нов строителен материал

В Съветския съюз са построени първите едروпанелни многоетажни сгради изцяло от керамзитобетон — нов строителен материал. Керамзитобетонът е лек заместител на бетона, материала, който се получава при изпичане на глинестите почви.

Керамзитобетонът е три пъти по-лек от тухлите, а производството му е значително по-евтино. През 1963 г. в Москва ще започнат да строят от него 14-етажни къщи без скелети. Изчисленията са показали, че натоварването на равнището на първия етаж на тези здания ще бъде само малко по-голямо, отколкото на пететажните, строени от обикновения бетон.

Сега в СССР се произвеждат 2,8 милиона кубически метра керамзит, а след две години се предвижда да се произвеждат до 4 милиона — повече, отколкото в САЩ. Към

1965 г. неговото производство трябва да достигне 10 милиона куб. метра.

Група съветски специалисти и строители, които се зани-

мават с прилагането на новите видове керамзитобетон в строителството, са представени за удостоверяване с Ленинска награда за 1963 година.

Подправки към фуража

Сътрудникът на Кошкската научно-изследователска станция Ладислав Павлик (Чехословакия) при своите експерименти в държавното стопанство „Велка ида“ е потвърдил блестящо свойството на амонячния разтвор като „подправка“ към фуража. Там под негово наблюдение са били поставени 19 крави. Рационът на животните не бил изменен. Те били хранени както обикновено със царевичен сидаж, но в продължение на един месец към него бил добавян 10-процентов амоня-

чен разтвор. След две седмици млекодаят от всяка крава се повишил средно с 1,4 литра на ден.

След това започнали да хранят 125-те дойки крави на държавното стопанство по новия метод и техният ежедневен млекодай се увеличил почти с 2 литра.

Редица стопанства от Източнословайската област поставили амонячен разтвор във фуража на добитъка, предназначен за клане, като с това увеличили дневния прираст на теглото до 330 грама.

ОТБОРИТЕ НА „АКАДЕМИК“ ПЪРВЕНЦИ

В събота и неделя Свищовска център на играта с малката целулоидна топка. Тук дойдоха, за да участвуват в състезанията за окръжно първенство по тенис на маса, състезатели и състезателки от В. Търново, Г. Оряховица, Б. Черква, Лясковец, Ресен. Заедно със спортистите от отборите на местния „Академик“ те си ос-

порваха призовите места в окръга.

Очакванията, че домакините ще доминират над всички, напълно се оправдаха. Както в срещите между мъжете, така и при жените представителите на студентското физкультурно дружество не срещнаха сериозна съпротива.

Мъжкият отбор на „Академик“ надигра всички свои противници с убедителни победи (5:0), като само срещу „Етър“ бе загубена една игра. Така свищовските студенти отново извоюваха висококо звание — „Окръжен първенец по тенис на маса“.

Добре се представиха и етърци, които претърпяха поражение само от „Академик“ и се нарешиха веднага след първенците. Третото място зае отборът на „Бачо Киро“ от Бяла Черква, четвърто — „Левски“ — Лясковец следвани от „Локмотив“ — Г. Оряховица и отбора на С. Ресен.

В личното класиране за мъже начело е Георги Парадов от Свищов, следван от съотборниците си Ем. Михайлов и Ст. Станчев. От четвърто до шесто място се класираха търновците В. Анастасов, Т. Михайлов и Б. Чакъров.

При жените в спортната надпревара участвуха само отборите на „Академик“ и „Етър“. Първи се класираха тенисистките от Свищов. Невяна Велева от „Академик“ е начело в личното класиране, пред Цанка Николова от В. Търново, Олга Василева (Свищов), Соня Христова от Б. Черква и други.

Състезанията, в които участвуха общо 24 състезатели и състезателки, още веднаж показваха неравномерното развитие на тази хубава игра в различните селища на окръга. Не е ли време вече сериозно да се заработи за рязко подобряване на спортно-техническата подготовка на състезателите (не само в Свищов)?

МАЛКА ОБЯВА

Продавам Горен етаж, улица „Л. Каравелов“ 19. В. Търново

ДИП „Васил Коларов“ — В. Търново

ТЪРСИ

Старши инженер с висше образование

Основна месечна заплата 105 лева. Постъпване веднага.

1—1

ОБЯВЯВА

КОНКУРС за написване на ДВУЧАСОВА ЕСТРАДНО-САТИРИЧНА ПРОГРАМА с тематика от Завода.

I награда — 80 лева

II награда — 50 лева

III награда — 30 лева

Останалите програми, които не се класират, но се одобрят ще бъдат изкупени.

Програмите да се представят в Дома на културата най-късно до 10 март 1963 година.

3—2

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „Васил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24.58; зам. гл. редактор — 25.26; отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25.27; отдел „Народно стопанство“ — 24.59; отдел „Култура и бит, хумор и сатира“ — 31.41; съответство — 32.59; канцелария — 31.25; коректори и дежурен редактор 24.8

ХРАМ НА КУЛТУРАТА

Стражица. Разгърнх ли летописната книга на чителището, която за съжаление е прекъсната през 1941 година, ще видиш интересни неща.

Много забележителни неща са запомнени на стражишката сцена! Много очи е отворила тя. На нея първият секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет другарят Тодор Живков през 1960 г. приветства стражичани с пламенното слово на Партията. Тук е бил и нашият съселеният артистът Рачко Яванджиев. Ни сателит Ангел Каралийчев е чел на децата на своите земляци свои приказки.

Но нека надзърнем в тези зимни дни в културния храм. Първата стая, която ще бъде пред очите ни, това е на ръководството на чителището. Нека ви запознаем с председателя му бившия учител, Христо Генчев. Неговата възраст и внушителната фигура те карат да прошепнеш смутено: „Здравейте!“ Но той е разговорлив. Макар и пенсионер, до късно е в чителището, живее с грижите на самодейците.

А онзи, нисичък мъж с къдравата коса може би ви се стори познат? . . . Та той е един много талантлив самодеец, известния на всички стражичани — Рачо Маринов! Да ви изброим колко образи е пресъздал на сцената ще бъде много трудно.

Но. . . наблюдава време за репетицията на естрадно-сатиричния състав, който се готви за прегледа. Може би ще се учудите, че участниците са много — 40 човека? Но. . . гледайте колко весели хора са те, а в своята програма страшно жигосват!

Долу оркестърът с ръководител Иван Хубанов свирва. Програмата, която е озаложена „Стражишко надпване“ по текст на Рачо Маринов и Йордан Друмев, започва. От салона на сцената идва глъдковият състав. И след малко излиза самодеецът Йордан Цонев — любимец на публиката. Думите на този веселък те карат да се смееш от сърце.

След няколко минути пред тебе се разкриват много сцени, наситени с музика и песни, с голяма живост, убедителност и остра, безпощадна критика, биваща конкретни случаи от селското стопанство и живота в селото.

Но нека да надзърнем и другател! Тук е и детската музикална школа. Ето. . . дочува се мелодия на цигулка. От нежните пръсти на децата оживява голямото изкуство на Моцарт, Бетовен, Бах. Съществало се е, когато бащите и майките слушат своите деца на сцената, очите им да се насълзват в умиление и скрита радост. „Ех, време, време! — ще въздъхнат те. — Нима сме мислили за цигулка в нашето детство!“

А в друга стая ръководителят на детската музикална школа Борис Спиридонов учи 30 деца да свирят с акордеон.

Но. . . какъв е този говор? . . . Той долита от стайте на кръжочите по руски и френски езици. Всяка седмица 30 деца под ръководството на Йорданка Захариева и Маринана Йорданова по 2 часа учат непознати езици.

И в библиотеката книги трескава работа. Библиотекарката Здравка Ралчева е събрала своя актив — под реждат новозакупената научно-популярна и художествена литература.

Интересно е и при танцорите. Талантливата ръководителка В. Радева учи 17 младежи и девойки на нови танци. Драго ти става да гледаш как напетите млади хора играят бодро и усмихнато.

Напускаш културния храм с възлнение. След малко дочувааш от високоговорителите: „Комсомолки и комсомолци! Тази вечер ще има обсъждане на филма „Златният зъб“. След обсъждането. . . танцова забава!“ Нима може да има скука през таквава хубава организирани вечери?

Така е всяка вечер в Стражица. Просто не ти се иска да напуснеш селото, където хората обичат изкуството и сами го творят.

Димитър ЖУЛЕВ

в-к „БОРБА“

стр. 4, бр. 11, от 24. I. 1963 г.

Какво да четем

Новата повест на светския писател Гр. Медински — „Чест“ — е пред нас! Четем я и неминателно я свързваме с другата му, също популярна и хубава книга, „Повест за младостта“. Колко възлнение предизвиква тя!

И напълно естествено. Трудно може да се определи дали тя бе художествена творба или педагогически трактат. Силно въздействуваше образът на учителката по математика Полина Антонова, така майсторски нарисван от автора.

Медински е правдив и верен. Той не се поколеба да разкрие някои петна в светското общество, срещу които естествено се води борба. Ние си спомняме за лошите последици на „процентоманията“ във възпитателната работа, за вредната намеса на семейството на „отговоряния другар“ от министерството, на родителите на Сухоурчово, които причиниха толкова огорчения на П. Антонова.

А новата му книга? „Чест“ — е отпечатана за пръв път в 1959 г. на части в сп. „Москва“. Съветските читатели я посрещат с огромен интерес, обсъждат я на публични събирания, пишат писма до автора и редакцията, изтъкват актуалното ѝ значение, правят препоръки, дават оценки. С малки поправки и допълнения повестта излиза през 1960 г. в отделна книга. С огромен интерес се посрещна издаването ѝ и у нас.

На какво се дължи този интерес? С какво ни харесва и ни кара, когато я четем, да се възлнуваме? Кое особено от нея поражда размисли у читателя?

Много трудно може да се отговорим на тези въпроси, защото, четем ли книгата, тя ни grabва, а когато затворим последната страница, размисляме върху толкова много, все големи съществени и съвременни въпроси. Проблемите, поставени и разрешени тук, имат грамадно значение за съвременния етап на развитие на социалистическото общество.

Ние вървим към съзнателно, към комунизма но пътят към него не е еднолинеен. Това е преди всичко изобилието, материалните блага. Но това е и чистотата на чо-

вешките души, и възвишеността на пелите, и благородството на характерите. Пътят към съзнателно минава и през сърцата на хората!

Медински ни кара да мислим върху живота всестранно и пълно, за да не се получава недооценка на някои дребни неща, защото те пречат на развитието, да мислим върху проблема за възпитанието и правилно да го разбираме, да не ни са чужди въпросите за взаимоотношенията между родители и деца, здравината и моралните устои на семейството, ролята на съвременния педагог, на училището и неговото влияние, на Комсомола, на милицията, съда, трудовото възпитателно общество, работническия колектив. Писателят заостря вниманието ни особено върху въпроса — на какво се дължи вредното влияние върху младежите, къде са причините за хулиганските прояви, кой трябва да ги предотврати, къде е мястото на младежта в живота.

Повестта възлнува с какво ли не — с проблемите, с художественото майсторство, с критичното и утвърждаващо начало в нея.

Ние живеем със съдбата на героите и мислим върху проблемите, поставени за разрешение. Изводите, които правим, са много и силни. На първо място — колко огромно е пагубното влияние върху възпитанието на младото поколение на разните неуредии в живота и най-вече на семейството!

От книгата правим извода за ролята на училището и Комсомола. Те не трябва да се стремят да показват само високи проценти и показни мероприятия, а да надникват дълбоко в душата на младия човек и му помогнат да се ориентира, ако се е обърнал. Ние си спомняме колко неправилни, прибързани, повърхностни бяха отношенията на директорката на училището Елизавета Иванова, която се страхува и възлнува не толкова от състоянието на училнището и човека, отколкото от падането на нейната репутация.

Колко груба бе тя към класната му ръководителка Парасковия Петровна, която проявява топла загриженост за съдбата на Антон! Ако беше на мястото си другарската среда, Комсомолът, може

би лошата среда нямаше да повлияе на Антон, може би Вадик, Генка, Витка и др. нямаше да го заинтересуват със своите „геройства“.

*Другият извод е, че взаимоотношенията между родители и деца трябва да бъдат поставени на здрава принцинна основа, трябва да са искрени, сърдечни, човечни. Колко нежна и човечна става майката на Антон, когато тя живее с него, колко много му помага тя!

На живота и труда е посветена почти цялата втора част. И тук авторът е правдив и чрез истината жее да възпитава. Той съвсем не идеализира, а показва вярно живота тук с неговите неизбежни трудности. Основното обаче е, че под нещото ръководство на възпитателите Антон, който участвува активно в живота и труда на колонията, се преобразява, става нов човек, осъзнал грешките си, тръгнал по правия път. Минал през мъчителния водовъртеж на живота, сега той излиза на талвега, на право и силно течение и решава да плува, да гребе и да не се отбива от курса, да набира скорост, да покорява ширналата се пред него далнина и по-смело да влиза в чистото семейство на ония, които градят живота, себе си и съдбата.

С какво още ни харесва книгата? С обаятелните образи на Максим Кузмиш, Кирил Петрович, Марина, Прасковия Петровна, Слава Дунаев, Борис Травник, Роман. С голямото художествено майсторство, с дълбоко психологическо проникновение Медински е надзърнал в дълбочината на душите на своите герои и е открил най-интимните им мисли, чувства, преживявания, свързани с различни случаи от живота им. Заедно с това той индивидуализира героите си и те се помнят.

А основният извод — причините за грешките на младежта? Авторът може би го разкрива чрез изказването на прокурора, който говори за „родителите, които предпазват децата си от хрема, но не ги бяха опазили от престъпления, говори за училището, където петорката и гоненето на процента често затъгля онова, което става в детската душа, гово-